

CANADA.

THE SWEDISH WEEKLY.

ARG. XI

Winnipeg, Manitoba: Onsdagen den 17 Juni.

N:R 24

Frestelse.

Hon vistades som gäst några veckor på en lundgård i Öst. Hon njöt af tillvaron i fulla drag. Hon tog och skrattade som om aldrig lifvet hade något omsorg. Så veckade alltid hon sig i sin lund och sin rena luft på hvar morgon, och hon kände sig tacksam för att lifvet ännu kunde skänka henne stunder af obändigt lycka. Det var så stilla och fridfullt inom henne, och hon såg ofta gå upp och ned bakom de skogskronade bergen med denna behagliga kärsla, som endast ett fullt harmoniskt sinne kan gifva.

Så en dag kom under rätt betingelse en ungdomsvän till henne i huset, som skulle på genomresa från utlandet komma och göra ett besök — om han vore välkommen. Väst var han välkommen!

Flera af familjens medlemmar samt den kvinnliga gästen vore också när och mötte vid stationen, och det blef ett allmänt presenterande.

Solen lyst, och det låg liksom vär i luften, och det syntes som om alla togo intryck af naturens glada stämning, ty det blef ett allmänt pratande och skämtande på hemvägen.

Den nykomne gästen kände sig tvifvelslutan genast hemmastadd, ty hans kanske annars ganska reserverade väsen gaf med sig, och man märkte, att han snart hängaf sig åt behaget att befinna sig i en sympatisk krets.

Middagen blef en liten festmåltid, och viner bidro att alltmer lösa herrarnas tungor.

Den nykomne och den kvinnliga gästen syntes finna särskildt intresse af hvarandra. Båda hade de rest ganska mycket och funno nu nöje i att upplifva sina resminnen.

För öfrigt var det icke så mycket hvad de sade hvarandra, som så fånglade dem. Det var egentligen att se på hvarandra, när de talade, som gaf dem största nöjet.

De hade båda ett intressant utseende, och deras uttryck skiftade alltefters deras salsstämningar. Och hans verkligt förnåma hållning och härligt vackra ögon satte henne i en vibrerande stämning som förvånade henne, ty de senare åren hade hon blifvit sådeles kallslinnig gentemot det andra könet.

Kom så uppbrötet på aftonen. Den kvinnliga gästen bodde i en flygelbyggnad och måste gå öfver en stor sandad plan för att komma dit.

Den manlige gästen bad att få ledsaga henne till hennes dörr. Val utkomna, fattade han hennes hand, och den mest glödande kärleksförklaring kom rent af brusande från hans läppar.

Hon blef gränslöst förvånad, ja, rent af förvirrad, men, genom att frestelsen att bli kyss af dessa finskurna läppar med det något världsföraktande uttrycket var gränslöst stor, blef hon kall och stötte tillbaka honom, när han ville draga henne intill sig.

— Ni vet nog inte hvad ni säger nu, utbrast hon. Vi ha ju endast varit tillsammans några timmar.

Men han fortsatte att bedyras sin kärlek och gladdes sig åt, att de skulle träffas ännu några dagar.

De voro emellertid nu vid hennes dörr, och hon tog ett hastigt farväl och skyndade in.

Hon var så nästan ingenting den natten.

Hvad hade denne man menat? ... Voro hans ord tillkomna endast under inflyttandet af det vin han druckit, den hjärtlighet, som strömmat ut från hennes ruåna skovänliga väsen, som naturligtvis också fått en tilläts af beundran för hans underbart vackra och varma ögon.

Men om hon ej haft annan mening med sina ord än att få en stundens nyck tillfredsställelse — få omfamnas och kyssas henne — hvaför då dessa ord om kärlek, verklig kärlek och förtroende? Hon väste genom hans västa att hon var mycket rik och valde kärleken vid någon kvinna.

Men hon hade föresatt sig att aldrig binda sig.

Hon, kvinnan, som kände lifvet, visste, att kvinnan af bunden i och med ett akenskap, bunden i sitt görande och låtande, såvida ej mannen skulle vara en sällsynt utvecklad natur.

Därför hade hon också varit så reserverad under hans kärleksförklaring. Hon ville icke gifva honom anledning till att ha något att förebå henne. Men här lag hon: akenskap — bah! — det hade naturligtvis inte varit någon sådan mening i det, han sagt. Han var en man på 35 år, var dock icke så romantisk, att han efter några timmars samvaro ville binda sig för lifvet!

Men hvad hon då hatade dessa män, som icke anså sig ha en gånst till ansvar i sitt prat!

Med hvad rätt kastade de in en dylik brand i en kvinnas sinne och hjärta? ... Hela hennes nervsystem var ju kommet i oordning; hon tyckte den ena sekunden, att hon skulle vilja gifva allt för att få älska denne man, den andra minuten hatade hon honom för att hon skulle känna sig så svag under en mans blick.

Hur många frestelser hade hon ej besfätt uti? Hur många män hade ej gjort henne sina kärleksförklaringar både på allvar och på lek för stunden.

Men kunde hon säga, att hon var blifven rikare för det?

Hvad hade de haft att gifva henne? Ett hem kanske och sinnessus, men hvem hade detta hjärta, som hon letat efter under hela sitt lif? Ett hjärta, som skulle kunna försäkra något af egen njutning för sin kärleks skull.

Ingen, ingen hade haft detta hjärta. Och därför stod hon en sam och finge nog alltid göra så.

Vid frukostbordet morgonen derpå förkunnade den sist ankomne gästen, att han vid närmare eftertanke funnit, att han måste afresa redan samma dag.

För öfrigt var han artig och förekommade i sitt sätt mot alla, men något särskildt blef ej yttrat mellan dessa två gäster, som dagen förut så gått upp i hvarandras åskådande.

Vid afskedet såg hon dock så varmt på den kvinnliga gästen, att hon tänkte inom sig, att hon aldrig sett mera magnetiskt dragande blick.

Hon skulle velat skrika till, hon skulle velat tala eller åtminstone kyssa honom en enda gång.

Men på samma gång fassade hon för att komma på någon innerligare fot med denne man — ty hon kände, att då skulle hon komma att lida mycket.

Hade han haft allvar med sina ord, så hade han väl ej fått så bråttom med att resa — han ångrade naturligtvis sina ord aftonen förut och tyckte sig ha burit sig dumt åt.

O, dessa människors lösa seder! En liten kurtis här, en annan där! Skulle de aldrig låra sig tänka afven på kvinnan — hvad hon kan känna och lida? Antag, att hon nu varit en kvinna, som gifvit sin hela kärlek åt denne man — och så reste han utan en ursäkt, utan ett förmildrande ord.

Och skulle de aldrig låra sig förstå, att detta förakt för den verkliga kärleken hämmar sig, så att de aldrig komma att känna denna äkta kärsla, som är trohet

WINNIPEG SOM KOMMER.

DEN NYA UNION BANK BYGGNADEN.

Grundgränningarne håller nu på att göras för denna "skyskraper" som kommer att byggas på hörnet af Main street och William Ave. Den blir 10 våningar hög och materialet är huggen sten och tegelsten medan hela stommen blir af stål. Grunden skall sankas ända till berggrund påträffas.

och värmande eld och ej felhet och faller ihop som bränd aska? — Frestaren mumlade hon, när talet gick. Men andra roller äro snart utspelta — vi kvinnor bör ja dock känna vårt människovärde. Men — och nu drog sig ett smått smärt leende öfver det valfornade anletet — omd gör det, svårt är det att bestå i frestelsen, och det är ej att undra på, att de svaga falla.

Canada Nyheter.

En del af Grand Trunk ingenjörers afrese förleden vecka från Rat Portage för att upprätta sin väkmsbiter i White Dog.

På torsdagen, förliden vecka, bortspolades en silan af dammen för en liten sjö, som användes för bevattning af nedanför belagna jordbruksdikrar, och hvilken ar belagen högt uppe bland bergen vid North Bend i B. C. Vattenkraften från denna sjö användes afven till drifkraft för i staden varande industriella inrättningar och stadens elektriska belysning afvensom för dess vattenverk. Snön, uppe i bergen, hude genom den ovanligt varma väderteken, smält i stora massor och då dammen sprängdes nedstörtade det frigidorda vattnet med ett bedöfvande dån, sönderbrytande och bortförande allt som fanns i dess väg. Floden kom endast några få minuter efter det C. P. R. expresståget hade passerat stället, och platsen där vattenströmmen träffade järnvägsbanken bortspolades till en assenlig brodd. Ett stort antal män hafva ankommit för att reparera banan. Det

är ett underverk att inga memiskolif spildes då man betänker hvilken skada som öfversvämningen gjort på egodom, och att på flera ställen leg den med vatten följande gytjen, lothögt i de hus som räddats undan förödelusen.

I Yorkton, N. W. T., förstördes, genom eldsvåda, förliden torsdag, J. M. Holes hyrkusstall, J. B. Ballboningshus och stallar, J. Kerrs biljardhall, J. J. Smiths bäddgård, sådesmagasin samt järnvarumagasin; i sådesmagasinet uppbreddes 30,000 bushels hvete, krogen och tvättinrättningen som tillhöde Bimoral hotell, och M. B. Appelltons stallar. Endast med stor önske lyckades man rädda engelska kyrkan ävensom postkontoret, som vid ett tillfälle hade fattat eld. Förutom ofvannämnda byggnader nedbrann äfven ett par mindre hus i en annan del af staden, hvilka antändas af geistur från den stora branden.

Som en följd af Atlas Loan Co.s betalningsinställelse har hundratals personer blifvit bragta till tiggartafven och många enklor och älderstigga, som där insatt hela sin förmögenhet äro beröfvade, ej allenast räntan, på hvilkens delarna uppehåll berodde, utan hela kapitalet, så att de flesta af dem hädanefter komma att ligga komuena till last. Folk kan ej vara nog försiktiga, och böra nog se sig för, innan de insätta sina slantar i lånebolag, föreningar m. m., hvilka nu uppväxa öfverallt och hvars föreståndare använda de där insatta medlen för att för egen räknning spekulera och blifva utan risk af egna medel, eller om spekulatiionen misslyckas, som vid detta tillfälle varit fallet lämna sina godtrogna deponitörer

bedragna på de hos dem insatta penningarne.

Nu när oss underrättelsen att ännu ett lånebolag har inställt sina betalningar. Det är denna gång Elgin Loan and Saving Co. Två sådana fallisimanger i St. Thomas, och båda inom en vecka. Föreståndaren, Geo. W. Rowley har försvunnit från staden, sedan han först öfverlämnat \$10,000 till bolaget. Hans personliga inträse i bolaget är, utom den oönmnda summan, mellan femtio och sextio tusen dollars. Panik råder i staden. Se eder nogga för innan ni insätta edra penningar i s. k. lånebolag.

I förra veckan fick Toronto ytterligare en strejk att dras med. Det var nämligen 500 gjutare, från 14 olika gjuterier som förliden fredag nedlade sitt arbete.

Gräshoppar ha på flere platser i Canada, visat sig i ganska stora svärmar och har man på några ställen börjat utrotnings krig mot de objudna gästerna.

Fred Blackie ligger för närvarande på Rat Portage hospital, som en följd af att han ej i tid makade sig undan för talet då han häromdagen begaf sig gående på järnvägsspåret, på väg derifrån. Lokomotivcyllindern träffade honom på venstra skuldran hvarvid båda benpinnorna afbröts på venstra armen och dessutom led han flere alvarsamma inre skador.

Det största kassahvalf, som någonsin konstruerats af en canadisk firma för en canadisk bank, har på C. P. R. järnväg fraktats från Toronto till Montreal för att uppställas i Bank of Montreal derstädes. Det vägrade 330,000 pound och det tog hela utrymmet af i järnvägsagnar för frakta det till bestämmelseorten.

Nordbor.

Bref från en atlantferfarare. Ombord på Allanliniens ångare Tunisian den 28 maj 1903.

Vår resa har hittills gått lyckligt och väl, och en angenamare och trefrigare färd ha vi aldrig kunnat önska. Vi äro ännu på hafvet, men vi hoppas att i morgon få se en del af den europeiska kusten.

Då vi passerade New Foundland, sågo vi en mängd stora isberg, men under återstoden af resan ha inga synits till.

Liverpool den 2 juni. Vi ankommo till England i går och redan i morgon afresa vi till Hull.

Allt har hittills gått så lyckligt att det varit som en verklig lustresa. Kära hälsningar till alla Skandinaver.

Tecknar vänligen N. Hak.

Hilltop den 15 Juni 1903. Ryktet vill veta, att den Mr. Magnell som vi för en tid sedan saknade, och sedan sökte i alla kärr och skogsbackar, befinner sig i allsköns välmåga ej så långt från hemmet.

Prova utsädet förr än ni så har alltid i pressen påpekats och ej utan obefogenhet; härute har man nästan allmänt fått så om på grund att man ej följdt ofvanstående regel.

Luften är sval och vegetationen är ej mycket framskriden. Men det ena följer väl det andra efter. Allting synes gå sakta, t. ex. den nya Jernvägen, hvilken för längesedan kunnat vara påbörjad är ännu orörd, och våra postförändringar gå rysligt smått ty när CANADA anländer till våra bygder är hon jemt 10 dagar gammal, och hvarför vet icke — Afr. 8.

Tyndall den 15 juni 1903.

Jag tager mig friheten att skriva några rader till eller läsvalda tidning. Det glöder mig att hvarje vecka få mottaga "Canada", häst nu sedan den blifvit så stor och pryddig, och säkert är, att om utvecklingen fortgår i samma riktning, så kommer den inom en snar framtid att mäta sig med hvilken svensk-amerikansk tidning som helst. Men att detta mål icke uppnått utan stora ansträngningar och mycken omsorg från Red. sida inses lätt, och att icke underdecknad är ensam om denna tanke visades af dess många läsare och läsarinor, då tidningens förtärliga ombud Mr. Johnson gjorde sin rund, ty allestädes där han drog fram öfveröstes han af (icke ovet) utan konstanter bestående af silfver och värdepapper på från 1—10 dollar, med efterträtt bestående af kaffe och dopp samt välkommen åter "Mäster Johnson". Men förglöm ej att ställa om att tidningen kommer oss tillhanda i tid, ty vi ha börjat att längta efter den.

Och att "Mäster Johnson" lofvade det, är ju själfklart, ty bara han kom hem till W. så skulle det blifva annat utaf för de försämlige. Hur det nu gått för postbetjeningen om den afsatt de försämlige och insatt på passagierare män, känner underdecknad icke till, dock inträffade det ovanliga att förliden vecka hade jag glädjen få mottaga den kära CANADA på fredagen i stället för som förr ofta skett på måndagen.

Angående skandinaverna så redde de sig i allmänhet godt här, och icke underligt, ty enligt min tanke så är Tyndall en utaf de bästa platser i Man. för att icke säga mer. Vi äga det bästa farmland och god arbetsförtjänst och att detta börjat blifva bekant utom våra gränser, synes af de många som komma hit för att slå ned sina bopälar. Men ännu finnes här rum för flera. Godt land kan köpas för från \$4—10 per acre och detta endast ett par mil från stationen.

Men det var ju rätt, jag hade nästan glömt tala om att vi komma att få midsommardagen här på svenskt maner, ty alla landsmän och landmaninor äro inbjudna af Mr. och Mrs. A. J. Peterson att i deras hem tillbringa dagen uti broderligt samkväm, samt lekar med barn och ungdom.

Vill nu avsluta mitt bref samt tillönska CANADA god fortsättning med en tio tusen läsare och läsarinor uti en snar framtid.

Med all högaktning A. J. Peterson.

Fran utlandet.

Tragedien i Belgrad, som vi i förra numret omnämde, är ännu ej slutspeld. Den mördade konungafamiljen har blifvit begravnen, men i all tyshet. I måndags valde senaten och folkförsamlingen, som mötte i Belgrade, prins Peter Karageorvitch till konung. Prinsen som för närvarande vistas i Schweiz, såges ej ha haft den ringaste vetskap om revolutionära mordplanerna och om man får tro hans, som en tidningsman i en interview gifna uppgifter, skall han låta straffa mördarne, oaktadt han genom deras död blifvit i tillfälle att bestiga Serbiska tronen. Äfven påstås att europeiska regeringarne komma att förda de brottslides bestraffning. Presterskapet har till en del fått skulden för den hemiska tilldragelsen, då det ju var genom dem, som den nu mördade Alexander blef i stånd att gent emot folkets protester, gifva sig med den af massan både hatade och föraktade, drottning Draga. De rusiska tilldragelsen påminner om de hemiska scener, som alltid utspelades i Rom i de första århundradena efter Kristi födelse, men att något dylikt skulle kunna hända i vår tid är nästan ofattligt.

Dock om man betänker hur det kokar och jaser i nästan hela Europa och de delar af Asien och Afrika där de europeiska makterna hafva något att säga, kan kanske ännu värre väntas. Hvad slutet blir kan ingen nu lefvande förutspå, men en sak synes dock afgjord, och det är, att då det länge förutspådda europeiska kriget kommer till utbrott, blir det till slut folkbildningen som kommer att vinna öfriga.

Ryske kejsaren och italienska konungen har afsändt sina lykönskningar till den nyvalde konung Peter.

Två officerare vid gardesartilleriet, Gregorew och Molostrow ha häktats, enär man funnit komprometterande bref hos dem. Gregorew har inför rannsaktionsdomaren tillstått, att han haft för afsikt att mörda den heliga synodens öfverprokurator Pobjedonostsev vid inrikesminister Sjipjagins begravnin, men att han afstätt från sitt uppsåt, då han såg, hvilken svag och gammal man hans offer var. Molostrow hade likaledes planlagt ett attentat mot en högstående ämbetsman.

I Förenata Staterna aflöser den ena olyckan efter den andra. I Oregon har ett par förfärliga skyddig bortspogat staden Heppner, och hundratals människor hafva omkommit i vägnarna. Sedan näste underrättelser ställer summan till omkring 500. I Arizona har en liknande händelse inträffat, Iffastan med mindre förlust af människolif.

Väldsbmber af turkiska trupper i Bulgarien. Uppror och våldsbmber i det inre af Ryssland; Nya tvångsavgifter och förvisningar i Finland; krigarutningar i Japan och orienten; pest i Indien och på flera platser huggersnöd, för hvilken tusentals människor duka under, i Kina; anarki på Balkanhalfön; jesuiterknep och munkuppor i Frankrike samt arbetaröroligheter nästan öfverallt.

I "Berliner Morgenpost" säges: Vid byn Pemrisch i närheten af Monastir stod härom dagen en häftig strid. Från hvarja hus sköts på de turkiska trupperna. Turkarna riktade sitt artilleri mot byn, och då de skjutit ett dynamitmagasin i brand, inträffade en förfärlig explosion, hvarvid hela byn fög i luften och alla invånarna omkommo. Insurgentanföhraren Tscheskalorow och hans folk återfunnos som stympade lik.